
II. EDDU-BROT¹.

.....
garð ær þat kallað æf længi ær talat vm hit sama æfni
sæm gvðbrandr qvað í svölv.

Vpp drægr mþkk² hinn mikla.

Oc allar visvr þær ær eptir fara ærv af æinv æfni allt til
stæfia fram. Snvrða þikkir hælldr bragarbót æn spæll ok
skolo þa standa margir sambliðændr æptir raddarstaf hinir
sþmo ok síðarst t. eða r. sæm æinarr qvað.

Ælfr varð vnda gialfri

æitr kold roðin svæita

vitnis fæll með vatni

varmt þldr i mæn karmtar.

Skarbrot ær þat æf avkit ær samstþfv skamri i fyrsta visv
orði sva at ofegra þikki sæm olafr læggs son qvað.

Skvlar bæzt vnd bali

byrrþfrs skþpvt æfi.

at greina hlið³.

Allt ær hlið þat ær kvikvæendis æyrv ma skilla. hlið
hæfir margar kynkvíslir ok verðr hlið þat sem nattvrliga
megv æyrv greina af samkvamv tvæggia likama. ænn
þunnvr hliðsgrein ær sv ær hæilavg ritning sægir hliða
andliga hlvti. likamlikt hlið verðr annat af lífligvm hlvtvm
ænn annat af líflavsvm hlvtvm. Hlið þat ær hæyriz af
líflavsvm hlvtvm verðr⁴ annat af .ij. ræriligvm skæpnvm

¹) *Fragmentum membranaceum Arnarnagnævanum Nr. 748
in quarto. —* ²) *omnibus locis, ubi k geminari solet, membr.
habet k, quam literam per kk dedimus. —* ³) *literis rubris. —*
⁴) *bis in membrana scriptum.*

ænn annat af vræiligvm annat af samkvamv ræriligra lvtá ok oreriligra. Af ræriligvm lvtvm verðr lioð sæm af hofvð-skæpovm vindvm ok vötnvm. Af vræiligvm hlvtvm verðr lioð sæm stæinvm. æða malmi. æða strengivm ok verðr þo þæss kyns lioð iafnan af ræring nokkvr's likama lifligs. æða vlifligs. Af samkvamv ræriligra lvtá ok vræiligra verðr lioð sæm þa ær vindr. æða vötn. æða ælldr slær sinv afli við iorð. æða aðra vræiliga lvti. lioð þat ær verðr af liflavsvm lvtvm ær svart (ok) ogreinilikt æptir natvrligri samlioðan þeirri ær philosophi kóllvðv mvsicam ok verðr þat lioð hit æfsta ok hit æzta af ræring ringa þeirra .vij. ær sol ok tvngl ok .v. merkistiorvnr ganga i þer ær planæte ærv kallaðar ok hætir þat celestis armonia æða¹ himnæsk lioðagræin. Þessar stiorvnr sagði plató hafa lif ok skyn ok vera odavðligar. Greinilikt lioð verðr i liflavsvm lvtvm þat sæm ver kóllvm listvlikt lioð sem i malmi ok strengivm ok pípvvm ok allz kyns spongfærvvm. J lifligvm lvtvm ok vitlavsvm verðr lioð sæm viðvm æða gravsvm ok þo af tænging nokkvr's ræriligs likama. Af lifandi lvtvm þeim ær sæn hafa verðr annat lioð þat ær rodd hætir ænn annat þat ær æigi ær rødd sæm fota stapp æða handa klapp ok annat slikt. Rodd ær lioð fram fært af kvikvændis mvmni formærat af .ix. natvrligvm tolvvm lvngvm ok barka tvngv ok tveim vörrvm ok .iiij. tönvm. Ænn priscianus kallar rodd vera hit grandligsta lopzins havgg ok æiginliga æyrvvm skilianlikt. Rødd greiniz a marga væga önnvr rødd ritanlig æn önnvr oritanlig. Vmerkilig ravdd ær sv ær til ængrar merkingar ær þreyngd sæm hvba blictrix. Mærkilig rødd ær önnvr af natvrv önnvr af sætning. æða sialfvilia. Mærkilig rodd af natvrv ær barna gratr. æða sivkra manna stynr ok annat slikt. Mærkilig rodd af sætning ær sv ær framfæriz með sialfvilia mannz sem þetta na. Maðr merkir kvikændi skynsamlikt ok davðlikt.

¹) s (= sive), membr.

fra stafa skipti ok tima¹.

Stafr er hinn minzti lvtr raddar samansættrar sæm rita ma. Oc ær stafr kallaðr hinn minzti lvtr eða vskiptiligr i því sæm hæyrir allri samsætning stafligar raddar því at ver skiptvm bækr i capitvla ænn capitvla i clavsvr. æða vers æn clavsvr i malsgræinir malsgreinir i sagnir. Sagnir i samstöfvr samstofvr i stafi. Ænn þo ærv æigi stafir natvrliga oskiptiligir því at stafr ær ravdd en ravdd ær lopt. æða af lopti formærat. Ænn hvart sæm ravdd ær lopt. æða loptz formeran þa ær hon samansætt með sinvm portvm sæm lopt með því at þat ær likamlikt ok allir likamir ærv samansættir ænn iafn lvtr verðr af iöfnv æfui at gætað sæm holdd af holddi. Ænn sva sæm i natvrligvm likavmvm ærv nökkrvir þeir lvtr ær æinfalldir kallaz sæm .iiij. hofvð skæpnr ælldr ok vatn lopt ok iorð ok kallaz þæssir lvtr æigi af því æinfalldir at þeir sæ vskiptiligir hældr af því at hverr þeirra lvtr er iafn sinv öllv. Sva sæm litill gnæisti hæfir iafna natvrv hin v mæsta báli sva ærv ok stafir oskiptiligir i misiöfnv æfui æða i þa lvti sæm olikir ærv því at a. æða aðrir raddar stafir hafa stvndvm skamt lioð ænn stvndvm langt. Oc ef þeir hafa langt lioð þa hafa þeir .ij. tima. Philosophi kóllvðv stafi elementa [þat er² hofvðskepnr. því at sva sæm allir likamir ærv skapaðir af .iiij. hofvðskæpnm sva gera ok stafir saman sættir alla stafliga rodd sva sæm nokkvr's konar likam. því at rodd tecr eyrv ok hæfir þrenna mæling sæm allt þat ær likamlikt er. þat er hæð vpp ok ofan bræidd til vinstri handar ok hæygri ok længd fyrir ok æptir því at rodd ma ollvmegin hæyraz. Samstöfvr hafa hæð i lioðsgrein enn breidd i anda længd i tima því at hver samstafa ær annat hvart hvöss æða þvng æða vmbeylig³. hvöss lioðsgrein ær sv ær skiotliga er fram færð með vpphölldnv lioði. sæm þæssir samstafa. hvat. Þvng lioðsgrein ær sv ær af litilatv lioði hæfz ok drægð

¹) *literis rubris.* — ²) *in membr.: i.* — ³) *sic membr., pro vmbeygilig.*

niðr i ænn lægra lióð sëm hin fyrsta samstafa i þæssv namni hareysti. Umbæygilig lióðsgrein ær sv ær hæfz af litillatv lióði ok þænz vpp sëm hvöss lióðsgrein ænn fellr niðr at lyktvm sëm þvng lióðsgrein sva sëm þetta namn ravstr. hver samstafa hæfir ok framflvtning annat hvart lina. eða snarpa ok ær sa andi her kallaðr rering framflvtningar samstofv. Mæð snorpvm annda verðr samstafa fram færð sëm hin fyrri samstafa þæssa nafns. þvrrvm. Mæð linvm anda flytiaz samstofvr sëm þæssar. langan tíma. hver samstafa ær annat hvart lþng. eða skþmm. ok ær skþmm samstafa skiott fram flvtt ok hæfir æina stvnd sëm fyrri samstafa i þæssv nafni ari. lþng samstafa ær sv ær sæinliga ær fram flvtt ok hæfir .ij. stvndir sëm hin fyrri samstafa i þæssv nafni. hati. Oc ær timi. eða stvnd kallaðr dvþl mælandi framflvtttrar raddar.

Stafr hæfir .iij. tilfelli. Nafn ok figrv ok vældi eða mátt. Stafa nþfn ærv .xvj. i norænni tvngv i þa liking sëm girkir hofðv forðvm daga. ænn þo ærv merkingar þeirra miklv flæiri þvi at priscianvs segir at hverr [þeirra hafa¹ .x. hlióð. eða flæiri. Sva sëm a æf þat ær skamt hæfir .iiij. lióðsgreinir. hvassa lióðs grein fyrir vtan ablasning h sëm her ari. þvnga lióðs grein ænn fyrir vtan h sëm her² hvassa lióðs grein með ablasning h sëm her hafi ok þvnga lióðs grein sëm her hafandi. langt a hæfir .vj. lióð æf þat hæfir ablasning h þa herr þat annat hvart hvassa lióðsgrein. eða þvnga. eða vmbæygiliga sëm her³.

Vm ablasning h⁴.

Slíkt hit sama æf þat hæfir eigi ablasning lióðar þat .iij. læiðir sëm þæssi nþfn. ári aranna ara. Slíkt hit sama ma ok áðra raddar stafi greina. ænn i ok v hafa þvi flæiri lióðsgreinir at þeir ærv stvndvm samlióðændr sëm i þæssvm nþfvnm iarl vitr ok er þa v venð kallat i nórvnv máli.

¹) a [*supra lineam in membr. scriptum est*: raddar stafr. — ²) *duorum fere verborum vacuum spatium in membr.* — ³) *sine lacuna, membr.* — ⁴) *litteris rubris.*

(J) norenv stafrofi ærv .v. lióðstafr sva kallaðir v r N oss 4 iss | ár A yr ⊕ ok ær iss stvndvm sættir fyrir æ þa ær hann er stvnginn sva sëm alæph eða ioth setiaz fyrir .ij. raddarstofvm i ebreskv máli. N er þvi fyrst sett at þat lióðar i framan verðvm vþrrvm. 4 er þar nest. hann lióðar i mvnni. | stendr þar nést. þvi at hann lióðar i ovan verðvm barka. en i neðan verðvm barka ef hann er pýnctaðr ok lióðar þa sem e. þar nést er A skipaðr þvi at þat lióðar i briosti. ⊕ ær tekit af ebreskv stofvm. Ænn latinu menn skipvðv stofvm gagnstaðliga þæssv sem her ær græint. þeir sættv a fyrst þvi at þat lióðar næst hinu næsta toli raddarinnar ær ver kollvm lvngv ok þat ma fyrst skilia i bernsligri ravst. Ænn N ær þvi fremst skipat at þat ær fremst ok næst sialfv æfni raddarinnar at þvi ær ver hyggivm at loptið mægi kalla ok hafa þvi hvarir tveggiv mæistarar væl ok natvrliga skipat stofvnm i sinu máli. Raddar stafr þæssir hæfiaz allir af sinu lióði ok læggiaz i samlióðendr [R ok ¹.

Vm samhlióðendr².

Samlióðendr ærv .xj. i rvna máli .v. þeir ær nalægir ærv raddar stofvm ærv kallaðir half raddarstafr af þðrvm mþnnvm þvi at þeir hafa mæiri likink raddar stafa ok merkiligri lióð ænn aðrir samlióðendr. þat ær. R t 4 Y t Y³ ær af svmmv mþnnvm með þæssvm stofvm taliðr i latinu stafrófi þvi at hann hæfir sitt lióð af raddarstaf sëm aðrir þæss kyns samlióðendr. Ænn priscianvs sægir æigi mega raða stafsins merking hvart hans nafn hæfz af raddarstaf eða eiginligv lióði sëm marka ma i þæssv stafrofi ok mþrgvm þðrvm ær naliga hæfiaz allir stafr af sinu lióði raddar stafr ok samhlióðendr ok halda þo fvllkolliga sinvm merkingvm. J þæssv stafrofi ærv ok .v. stafr ær ver kollvm dvmba stafi þat ærv Y t Y 1 B. Oc ærv

¹) a [*supra lineam*: reið sol. — ²) *litteris rubris.* — ³) *hic interpungendum videtur et 4 ita transponendum, ut scribatur: 4 ær af svmmv mþnnvm cet.; cfr. pag. 74.*

stafr þæssir æigi því dymbir kallaðir at þeir hafi ækki lioð hælldr því at þeir hafa litlið lioð hia raddarstöfvm i þa liking sëm sa maðr ær litils kallaz verðr æða ænskis af goðri átt ær litt ær mannaðr hia sinvm gøfgyvm frendvm.

Vm tilfelli stafs¹.

Annat tilfælli stafs ær sigvra þat ær mynd æða voxtr stafanna gerr sëm nv ær ritað. Þriðia tilfelli stafa ær mátt. Oc ær þat sialf framsvtning stafa ok merking þeirra. fyrir þann sama matt stafanna ærv bæði svodiu nōmn ok sigvrvr. Svmir mæistarar kalla skipan hit fiórða tilfelli stafs ænn þat kallar priscianvs æinn part þann ær mætti stafsins hæyrir. Þæssa stafi ok þeirra merkingar compileraði minn herra valldimarr konvngv með skiotv orðtæki a þæssa lvd. Sprængd mannz hōk flyði tovi boll. $\text{JKTTTA YATTA *Z YNDAI TAI BAIN}$. her ær sol² fyrst skipað ok bæði sætt fyrir s latinv staf ok z girzkan staf ok kollvm ver þat knæsól æf hon ær sva gær h. Ænn z hæfir natrvrliga i sær tveggia stafa lioð. d ok s æða t ok s sva sëm x hæfir tveggia stafa lioð c ok s æða gs. Oc ær því hvargi þeirra stafa ritaðr i rnvvm æða i forn latinv stafrofi. Nv ærv þeir stafr því i stafróf sættir at skiotara þikkir at [rita ænn³ tva. Þar næst stændr K ok ær biarkan a þa læið ritað æf þat stændr fyrir p latinv staf ok hæfir sa rvna stafr tva dymba stafi i sær þa ær vlikir ærv i lioði. Ænn því ærv opnir bælgir gærvir a K þa ær þat lioðar fyrir p at þat scal mæir svndr lokvnm vōrvvm næfna ænn b. Þar næst stændr R fyrir r latinv staf ok ær hann af þeim stöfvm ær half raddarstafr ærv kallaðir. Þar næst stændr t. þat lioðar fyrir .ij. raddar stöfvm t ok t ok kalla girkir þann staf diptongon. þat ær tvilioðr a norena tvngv ok ærv .iiij. diptongi i latinv stafrofi ænn .v. i rnvvm. diptongvs ær samanliming .ij. raddar stafa i æinni samstöfv þeirra ær baðir hallda afli sinv. Þæssir ærv limingar stafr

¹) literis rubris. — ²) supra lineam t, membrana. — ³) a [supra lineam: æinn staf.

i rnvvm X fyrir æe ʒ fyrir av ʒl fyrir ei ok ær sa diptongvs ekki i latinv. ʒ fyrir ey ʒ fyrir eo¹ ok² ær hinn fiórði diptongvs i latinv ok ær hann ækki i rnvvm. Svmir raddar stafr ærv fyrir skipaðir i samanlagningv sëm a ok e. ænn svmir eptir skipaðar³ sëm e ok i o v ok ærv þeir raddar stafr natrvrliga fyrir skipaðir i samanlimingvm ær nalægra hafa lioð inv'inzta raddar toli manzins ænn hinir eptir skipaðir ær nærri standa i lioðs grein esni raddarinnar⁴ sëm a fyrir e ok v því at þat lioð er grannara ær nærr stændr briostinv ok fyrr tekz ænn hitt digrara ær framarr skapaz ænn hitt er eptir ær siðarr formæraz ok meira hefir rvm er ok hegra þat lioð fyrri at sætia i samanlimingv ær fyrri skapaz enn⁵.

.... allz mals. Þvi næst ær orð ær skryðir ok formærar nafn sva sëm mynd æfni því at þat skyrir tilfelli nafns ok merkir gærd æða pining. fornafn ær sett i stað nafnsins sëm læytis maðr fyrir mæistara ok merkir þriar personvr ænn nafn mærkir eina. Viðrorð fegrir ok ændimarkar orðit i þa liking sëm viðrlæggianlig nōfn gera við vndirstæðilig nōfn sva sëm her. sterkr maðr bers⁶ hravstliga. lvttekning ær fra skillit orði því at hon merkir fōll ok kyn sëm nafn. Ænn i því skilz hon fra nafni at hon merkir gerð æða pining ok hæfir ymsar stvndir sëm orð. Samtenging knytir saman nōfn æða aðra parta æða sialfar mals greinir sëm her.

Ringr ok dagr at þingi.

Fyrirsætning ær æiginlig til at þiona fōllvm nafnsins sëm her. til borgar af skipi. Mædalorþning synir hvþokka manz. Oc er hon iafnan fraskilit þōrvvm þōrtvm sëm her. væi bæi.

¹) supra "eo" in membrana scriptum est: o. — ²) cfr. p. 78, not. 16. — ³) sic membrana (skipaðr) pro skipaðir. — ⁴) supra lineam: s. lopti. — ⁵) deest unum folium. — ⁶) sic membrana pro berz.

*kenningar donati*¹.

Donatus kennir í fyrri bok sinni nattvrv parta þeirra allra ær hafa þarf í rettv latinu mali ok ma ængi maðr fvllkomliga vel skilia ok mela þa tvngv næma þæssa bok kvnni. Aðra bok gerði hann vrn lavstv þa ær verða kvnnv í latinu mali ok í þeim skaldskap ok at lyktvm vrn þat skrvð ok fegrendi ær verða ma í søgnvm ok máls greinvrn. Þvi ritaði hann vrn lavstv þa ær verða mæga í malinu at sa ma mæla æða yrkia fagrlæka ær hann væit bæði lof ok lavst a malinu sem mælt ær. Malum non vitatur nisi cognitum. Æigi ma illan varaz næma hann sæ fyrri kændr. J þæssi bok ma gerla skilia at oll ær æin listin skaldskapr sa ær romverskir spækingar namv í athænis borg a griklandi ok snerv siþan í latinu mal. ok sa lioda háttr æða skaldskapr ær oðinn ok aðrir asia menn fltvv norðr higat í norðr halfv heimsins ok kendi mōnnvm a sina tvngv þæss konar list sva sæm þeir hōfðv skipat ok nvmít í sialfv asia landi þar sæm mæst var frēgð ok rikdomr ok frodlæikr veralldarinnar.

*de barbarismo*².

Barbarismvs ær kallaðr einn lasta fvllr lvtr malsgreinar í alþyðligri reðv ænn sa ær (i) skaldskap kallaðr metaplasms. barbarismvs fekk af þvi nafn at þa ær romverskir hōfðingar hōfðv naliga vnnit alla veröldina vndir sina tign tokv þeir vnga menn af ollvm þioðvm ok fltvv þa í romam ok kenvv þeim at tala romverska tvngv. þa drogv margir vnemir menn latinva eptir sinv eigin mali ok spilltv sva malinu³. kollvðv romveriar þann mals lavst barbarismvm þvi at þeir nefndv allar þioðir barbaros næma girki ok latinu menn. barbari varv kallaðar fyrst af lōngv skeggi ok liótvm hvnaði þær þioðir ær bygðv a háfvrn fiollvm ok þykkvm skogvm þvi at sva sæm asiona þeirra

¹) *litteris rubris.* — ²) *litteris rubris.* — ³) *supra lineam:* tvngvnni.

ok hvnaðr var ofægiligr hia hæverskv ok hirðhvnaði romveria slikt sama var ok orðtak þeirra otogit hia mals greinvrn latinu snillinga. Ænn þvi villdv romveriar at allar þioðir næmi þeirra tvngv at þa veri kvnnari þeirra tign ok þo at rikin skiptiz ær stvndir liði mætti allt folk vita at þeirra forellri hæfði romverivrn þionat.

¹Barbarismvs verðr a .ij. læiðir í framflvtning mals ok í letri. hann hæfir .iiij. kynkvilvir viðrlagning ok aftekning skipting ok snvning. Þat ma verða í æinvrn staf ok samstōfv ok í tilfellvm samstōfvnnar stvnd ok liōðs grein ok ablasning. barbarismvs er með ollv flyandi í alþyðligv orðtæki. ænn í skaldskap er hann stvndvm læyfðr fyrir sakir skrvðs æða navðsynia. Vrn aftekning stafs verðr barbarismvs sæm egill qvað.

Ærvnz avðskef	vinar mins
ōmvn lokri	þvi at valit ligia
magar þoris	tven ok þren
merðar efni	a tvngv mer.

her ær af tekinn stafr í þessvm orðvm tven ok þren fyrir fegrðar sakir þvi at þa þikkir betr lioda þessar samstōfvv í hvldv hætti at þer hafi vnbeygigila liōðs grein helldr ænn hvassa ær .iiij. ærv samstōfvv í visv orði ok ma þvi kalla at her verði barbarismvs í liōðs greina skipti. J aftekning samstōfvv verðr barbarismvs sæm qvað harekr í þiottv.

Raðit hefik at riða
rínleygs hefjan mínv.

her er rín fyrir rínar þvi at ofmargar verða ella samstōfvv í visv orði. Vrn viðrlagning stafs verðr barbarismvs sæm qvað avðvn illskellda.

Maðr skyllði þo molldar
megia hvrr of þegia
kenniseiðs þo at kvnni
klepp dōgg hárs lōggvar.

her er sett megia fyrir mega ok avkit einvm staf ok ger

¹) *inscriptio hujus capituli legi non potest.*

sva lǫng samstafa af skamri því at ella heildz eigi kveðandi
rett i visv orði. Vm viðrlagning samstǫfv sǣm glvmr qvað.

Ænn ek væit at hefr heitið
hans broðir mer goðv
ser of slikt til þeirra
sæggfiöld hvaðarrtveggi.

her er hvaðarrtveggi sættr fyrir hvartveggi til þess at
kveðandi halldiz i visv orði. Vm stafa skipti verðr
barbarismvs sǣm arnorr qvað.

Svmar hvern frekvm erni.

her er hvern sett fyrir hvert til þess at hending halldiz
i drottkvæðvm þetti ok ma her kalla beði stafs skipti ok
samstǫfv. J stafa snvning verðr barbarismvs sem her.

Reið brynhilldar broðir
bort sa er hvg ne skorti.

her er bort sett fyrir brott ok skipt sva stǫfv at r stændr
fyrir til þess at hendingar se iafuháfar ok er þetta sva i
einvm staf sǣm i samstǫfv. Vm stvndar viðrlagning verðr
barbarismvs sem qvað eilifr gvðrvnar son.

Varv vǫndd ok myrtar
verðr hitt at þav skerða
svell var aðr vm alla
ól torraðin hóla.

her kallar torraðin ól vǫndvl ok gerir langa þessa samstǫfv
ol til þess at hendingar se iafn háfar. Vm stvndar afdrátt
verðr barbarismvs sem her.

Svanr þyrr beint til benia
bloðs vindara roðri.

her er vindara sett fyrir vindára roðri. þat er flvgr. Þessi
samstafa er skom ger fyrir segrðar sakir því at þa lióðar
betr. Þar er ok sv skalldskapar¹ er iafnan þikkir vel
koma ok menn kalla oflióst. Vm lióðs greinar skipti verðr
barbarismvs sem einarr qvað.

¹) *vocabulum* grein *excidisse* videtur.

Vist. ervmz hermd a hesti
hefir flíoð ef vill goðan.

her scal annat af raða enn mælt er ok er beði breytt með
mali ok svndr tekningvm ok lióðs greinvm ok scal sva
skilia. Vist ervmz hermd a hesti. legg ec a ió reiðiþokka.
her er mali skipt. enn þat scal sva pvncta ok svndr taka.
legg ec a ioreiði þokka goðan. her er seni skipt. Hefir flíoð
ef vill. konv má ná. her er máli skipt. konv mana. her
er seni skipt ok lióðs greinvm. má ná her er hvartveggi
lióðs grein vmbeygilig. máná¹. her er hvóss lióðs grein
yfir baðvm samstǫfv ok ær her beði skipt lióðs greinvm
ok aftekning lióðs greinar því at hvóss lióðs grein ær gær
af vmbæygiligri ok tækin sva af þvng lióðs græin. Vm
viðrlagning lióðs greinar verðr barbarismvs sǣm skravt-
oddr qvað.

Ef veri bil barv
brvnnins logs sv ær vnnvm
opt geri ek orða skipti
æinrænliga a bænvvm.

her ær bænvvm sætt fyrir bénvvm. Vm viðrlagning ablasningar
verðr barbarismvs. Sem starkaðr qvað.

Þann hæfi ec manna
menzkra fvndit
hringhræytanda
hrammaztan at afli.

her er hrammaztan sæt fyrir rammaztan. Vm aftækning
ablasningar verðr barbarismvs sǣm her.

lofðvngr gækk at lakkar
lavt herr i gras snerrv.

her ær lakkar sæt fyrir hlakkar at kvæðandi halldiz. Ænn
verðr barbarismvs a flæiri væga ok ærv þær figrvr kallaðar
moytacissmvs ok lapdacismvs ok iotacismvs. Þessar
figrvr verða vm ofagra samansætning stafanna ok æigna

¹) *in membrana*: mán.

